

Królikowski, Lech / Orłowski, Bolesław

XIX Międzynarodowy Kongres ICOHTEC w Wiedniu (1-6 IX 1991)

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 36/4, 131

1991

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

XIX Międzynarodowy Kongres ICOHTEC w Wiedniu (1-6 IX 1991)

W dniach 1-6 września 1991 r. odbył się w Wiedniu XIX Międzynarodowy Kongres *International Committee for the History of Technology* z udziałem około 120 badaczy, głównie europejskich (tylko 4 ze Stanów Zjednoczonych i po jednym z Australii i Japonii). Miejsce kongresu, a także wydarzenia ostatnich lat sprawiły, że geografia krajów reprezentowanych przez uczestników, a także proporcje liczbowe zdecydowanie odbiegały, tym razem, od utartej tradycji. Zachód, poza gospodarzami, najliczniej reprezentowali Niemcy (16) i Francuzi (9); na uwagę zasługuje też relatywnie duża liczba Norwegów (4), dotychczas nie uczestniczących w ogóle w większości spotkań *ICOHTEC-u*. Licznie przybyli historycy techniki z krajów sąsiednich, Czechosłowacji (15) i Węgier (8), ale przede wszystkim rzucała się w oczy silna ekipa Rumunów (8), którzy właściwie po raz pierwszy mieli możliwość skorzystania z odzyskanej niedawno swobody. Zapewne głównie ze względu na trudności ekonomiczne nie przybyli do Wiednia badacze radzieccy i Bułgarzy, dotychczas zazwyczaj licznie uczestniczący w tego rodzaju imprezach (tym razem mieli zaledwie po jednym reprezentancie). Polaków było pięciu, trzech z nich przedstawiło referaty. Prof. Alfred Wiślicki z Warszawy mówił o wspólnych korzeniach historycznych kolei i koparek do robót ziemnych, dr Stanisław Januszewski z Wrocławia o polskich pionierach teorii śmigłowca oraz o kolejowych wieżach wodnych Nadodrza, a dr Bolesław Orłowski o interesującej metodzie eksperymentalnego wyznaczania maksymalnej siły pociągowej koni, użytej w Polsce w 1828 r. Polacy byli widoczni na kongresie, także zaznaczyli swą obecność na zebraniu *Executive Committee*, przyczyniając się między innymi do przezwyciężenia wynikłych impasów typu organizacyjnego i występując jako rzecznicy dopomagania w uczestnictwie w pracach *ICOHTEC-u* badaczom z krajów Europy Wschodniej, przede wszystkim Rumunom i Bułgarom. *ICOHTEC* zaplanował już sobie sympozja i kongresy na najbliższe lata. W 1992 r. współuczestniczy w spotkaniu amerykańskich i skandynawskich historyków techniki w Uppsali, w 1993 r. odbędzie spotkanie w Saragossie, w ramach XIX Międzynarodowego Kongresu Historii Nauki, w następnych latach przewiduje się jako miejsca kongresów Wielką Brytanię (Bath) i Holandię. Z polskiej inicjatywy władze *ICOHTEC-u* mają przemyśleć i zainicjować wcześniejsze planowanie tematyczne poszczególnych sesji, bardziej je wstępnie ukierunkowując i porządkując. Jak zwykle, tak i w Wiedniu, kongresowi towarzyszył interesujący, także z punktu widzenia historii techniki, program wycieczkowy; warto zwłaszcza wymienić wyprawę dawnym pociągiem do Semmering, na ważny wysokogórski odcinek pierwszej kolei transalpejskiej (1854).

Lech Królikowski
Bolesław Orłowski
(Warszawa)